

MCCAIN “RA ĐI” – TÌNH NGƯỜI Ở LẠI

ĐIỆP MỸ LINH

Giữa khi người Việt trong và ngoài nước đang chuẩn bị khí thế cho ngày biểu tình phản đối hành động bán nước của Nguyễn Phú Trọng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam (c.s.V.N.) thì thượng nghị sĩ John McCain – một sĩ quan cao cấp Hải Quân Hoa Kỳ bị cầm tù trong cuộc chiến tranh Việt Nam cho đến khi được trao trả tù binh rồi trở thành chính trị gia trong chính trường Hoa Kỳ – từ trần!

Sau khi ông McCain từ trần, tôi thấy vài ngòi bút của người Việt “tấn công” cái xác của ông McCain bằng những lời lẽ rất nặng nề, đôi khi rất bản thủ, tục tằn! Các vị này chửi và kết tội ông McCain mà không hề trưng ra được một bằng chứng nào cả!

Trong khi tôi buồn vì người của “phe mình” đang ra sức hạ bệ, bêu rêu về ông McCain – một người đã chết, không thể tự biện hộ – thì tôi nhận được vài hình ảnh người Việt Nam tại Hà Nội đem hoa đến viếng bức tượng của ông McCain tại hồ Trúc Bạch. Tôi xúc động nhiều trước hình ảnh đầy lòng nhân ái này.

Thì ra, ông McCain, cũng như một số người Hà Nội đến viếng tượng đài của ông, đã có cái nhìn rất cao cả; cái nhìn cao cả này đã vượt khỏi lá cờ máu có ngôi sao vàng của cờ Trung Cộng “đi lạc”; vượt khỏi nhóm người c.s.V.N. mê muội vì tham vọng và tham tiền mà bán nước cho Trung Cộng – để chỉ thấy dân tộc Việt Nam đã và đang quần quai dưới sự cai trị sắt máu của đảng và người c.s.V.N. mà thôi.

Tình người trong lòng người Hà Nội không phải chỉ được khơi động sau khi ông McCain qua đời mà mỗi chân tình thánh thiện này đã nảy sinh từ tháng 03-1973, theo bài viết của Nguyễn Thông: “...Hôm ấy, chả còn nhớ hôm nào tháng 3.1973, vừa ăn tết âm lịch xong được ít ngày, thầy trò về qua ngã tư Sở thì phải dừng lại cho đoàn xe ca Karosa chở phi công Mỹ ra sân bay Gia Lâm. Nhìn nhau rõ lắm. Bọn Mỹ đều thò đầu ra cửa xe, mặc áo đồng phục màu xanh nhạt mới tinh, nhiều đứa vẫy vẫy chào người hai bên đường. Anh Huy Cờ cùng lớp tôi, sau này là nhà văn, nhà viết chèo, người Hà Bắc, cười bảo không biết trong đám kia có thằng Giôn Mắc Kên không nhỉ. Rất nhiều phi công Mỹ bị bắn rơi, bị bắt sống, không nhớ ai, chỉ nhớ “thằng” Giôn Mắc Kên...”

Nếu có người Hà Nội – như Nguyễn Thông – đã diễn đạt được tình cảm chân thật của ông dành cho ông McCain thì cũng có người Hà Nội bị mặc cảm tự ty, chỉ muốn làm nhục người khác đã vô ý thức hành xử như thế này, vẫn trong bài của Nguyễn Thông: “Lần cuối nhớ về John McCain là tháng 7.2014 báo chí đưa tin ông Phạm Quang Nghị, ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Thành ủy Hà Nội dẫn đầu đoàn đại biểu cấp cao sang thăm Mỹ.... Đi Mỹ thì nhớ ghé thăm Giôn Mắc Kên bởi

ông Giôn này với một ông Giôn nữa, cựu binh tham chiến VN, là ông John Kerry, có công lớn lắm trong việc bắc cầu quan hệ Mỹ-Việt. Khổ nỗi, chả biết thằng bá vơ trợ lý nào tham mưu cho ông Nghị, thế là tới thăm Thượng nghị sĩ John McCain, bố Nghị nhà ta tặng ngay cho ông bạn quý của tình hữu nghị Việt-Mỹ một bức ảnh chụp cái đài kỷ niệm xây ven hồ Trúc Bạch tạc khắc chiếc máy bay của ông Giôn bị bắn rơi xuống hồ và ông Giôn đang bị bắt cầm tù. Không nghe báo chí nhà ta tường thuật thái độ của ông nghị sĩ Giôn thế nào, nhưng tôi nghĩ chắc ông ấy sầm mặt xuống. Lão hàng xóm Maddox nhà tôi bảo, tặng đéo gì lại không tặng lại tặng kỷ ức bới nỗi đau nỗi nhục, ngu đéo gì ngu thế.”

Vâng, Nguyễn Thông và một số người Việt trong nước nghĩ về ông McCain như thế trong khi vài người Việt tại hải ngoại thì “bới” luôn cả đời tư của ông McCain và bà vợ đầu tiên của ông McCain để bêu rếu!

Là một Phật tử, tôi tin vợ chồng là do Duyên và Nghiệp. Hơn thế nữa, ông McCain, nguyên văn trên Wikipedia: *The wounds that he sustained during the war left him with lifelong physical disabilities*. Và bà Carol Shepp – vợ đầu tiên của ông McCain – sau một tai nạn xe hơi, cũng bị tàn tật! Quý vị nam nhi Việt Nam thử đặt cá nhân quý vị vào hoàn cảnh của ông McCain rồi quý vị sẽ hiểu! Điều quan trọng là câu nói của bà Carol Shepp vào năm 2008, khi ông McCain tranh cử Tổng Thống. Câu nói ấy nguyên văn trên Wikipedia: *“He’s a good guy. We are still good friends. He is the best man for president.”* Câu nói này làm cho tôi cảm phục bà Carol Shepp. Câu nói này cũng làm tăng giá trị đạo đức của một phụ nữ có giáo dục và kiến thức cao.

Thế thì lý do gì quý vị Việt Nam phải tốn thì giờ để chỉ trích cái xác của ông McCain? Muốn chỉ trích ai thì hãy can đảm chỉ trích khi người đó còn sống; như thế, lời chỉ trích của quý vị mới có giá trị và người bị chỉ trích sẽ – hoặc không thêm – phản biện.

Là một ngòi bút không chuyên nghiệp, tôi luôn luôn tôn trọng ý kiến của mọi người và tôi sống khép kín như một người tự tại gia để khỏi phải bị va chạm. Một lý do khác nữa là viết về ông McCain thì tôi đã viết lâu rồi; nay tôi không muốn đề cập nữa.

Thế nhưng, sáng nay, vào xem tin tức trên CNN, tôi thấy dòng chữ này: *“Radar shows the storm that came over the Capitol at the time McCain's casket was brought up the stairs.”* Tôi hơi buồn, kéo “con chuột” xuống một tý nữa để tìm mục tin khác thì thấy dòng chữ: *“As we showed you earlier, a storm broke out at the very moment Sen. John McCain's casket was carried into the Capitol rotunda.”* Tôi thờ dài, tự hỏi, có phải cuộc đời của một người đầy lòng nhân ái như ông McCain thì khi chết Trời cũng động lòng, rơi nước mắt hay không?

Câu hỏi trên đây chỉ là sự tưởng tượng, sự thi vị hóa của tôi về một người đã có công giúp cho người Việt Nam trong nước – trong số này có Cha Mẹ, em, họ Nội, họ Ngoại của tôi – thoát khỏi nạn chết đói thời bao cấp. Và em tôi, trên 21

tuổi, được qua Mỹ theo diện ưu tiên dành cho con của “Ngụy” quân, “Ngụy” quyền cũng nhờ Người Tù Vỹ Đại McCain đã tạo điều kiện để Mỹ bang giao với Việt Nam.

Trong khi một người Mỹ – đã bị người (cộng sản) Việt Nam hành hạ, làm nhục trong tù và ngoài tù – vẫn nặng lòng với giải đất hình chữ S mà ông đã đổ máu để góp phần bảo vệ thì người c.s.V.N. đã cố tình giả ngu để khỏi nhận ra âm mưu thâm độc của Trung Cộng sau cuộc chiến hơn 20 năm trên Quê Hương Việt Nam.

Sự thâm độc của Trung Cộng là: Trung Cộng đã âm thầm – nhưng rất tích cực – trong sự viện trợ vũ khí và đạn dược để anh em nhà Việt Nam giết nhau.

Sau khi cuộc chiến khốc liệt trên Quê Hương Việt Nam kết thúc, người và đảng c.s.V.N. đã đạt được ước muốn cuối cùng – cưỡng chiếm miền Nam – thì Trung Cộng không thèm giúp đỡ c.s.V.N. gàn gấn tàn tích chiến tranh chỉ với mục đích để c.s.V.N. “roi” vào tình trạng nghèo đói thì c.s.V.N. phải vâng lời quan thầy Trung Cộng nhiều hơn nữa!

Và quả thật, thời bao cấp đã xảy ra. Ba Má tôi kể lại: Cho đến bo bo và khoai mì mà người dân Việt cũng không có đủ để ăn! Thế là người c.s.V.N. sang Trung Cộng, cúi mọp người, van lạy Trung Cộng bằng những khẩu hiệu ngô nghê như trẻ con: “Môi hở răng lạnh”, “16 chữ vàng” và “04 tốt”! (Hiện nay các dư luận viên của c.s.V.N. đang ra sức phủ nhận các khẩu hiệu này. Dư luận viên c.s.V.N. bảo rằng các khẩu hiệu nêu trên là do Trung Cộng đề ra chứ không phải do c.s.V.N.. Tuy nhiên, dư luận viên c.s.V.N. lại bảo rằng, Trung Cộng đề ra 03 chữ “16 chữ” thì c.s.V.N. chỉ thêm chữ “vàng” vào mà thôi!)

Sau năm 1975, người miền Nam Việt Nam đã đói mà còn phải nghe đi, nghe lại từ cái loa phường ra rả suốt ngày mấy tiếng môi hở răng lạnh, 16 chữ vàng, 4 tốt, v.v... thì hãi quá cho nên không biết bao nhiêu người miền Nam chúng tôi đã cố chạy thoát khỏi bàn tay đầm máu của người c.s.V.N.

Sự vượt thoát – hoặc không thoát, hoặc chết vùi trong lòng biển, chết vì thú dữ, chết vì lính biên phòng của c.s.V.N. dọc biên giới – của người miền Nam đã làm cho người c.s.V.N. bị ê mặt với thế giới. Sự ê mặt sau cuộc chiến đã khiến niềm tự ty mặc cảm trong lòng người c.s.V.N. càng “bùng” lên dữ dội! Người c.s.V.N. cứ tưởng rằng họ có thể kềm kẹp người miền Nam như họ đã kềm kẹp người miền Bắc; ngờ đâu, người miền Nam thà chết bờ, chết bụi, chết sông, chết biển chứ không thèm sống dưới sự cai trị tàn ác của người c.s.V.N.. Thế là người c.s.V.N. càng điên cuồng vì niềm tự ty càng ngày càng bột phát trong tiềm thức.

Để che dấu niềm tự ty, người c.s.V.N. đã đích thân đến tận các nước đã từng cuơ mang người Việt vượt biển, vượt biên như Thái Lan, Mã Lai, Phi Luật Tân,

v.v... yêu cầu các nước này hủy bỏ những bức tượng kỷ niệm, ghi lại một thời tao loạn cùng cực mà người Việt Nam đã trải qua!

Các bức tượng kỷ niệm những sự kiện có thật của người dân Việt liều chết đi tìm Tự Do để khỏi bị hành hạ, khỏi bị đọa đày dưới bàn tay tàn độc của người c.s.V.N. thì người c.s.V.N. yêu cầu đập bỏ; còn bức tượng giả tạo, lừa dối về một phi công của Hải Quân Hoa Kỳ lại được người c.s.V.N. vênh vênh tự đắc dựng ngay tại Hồ Trúc Bạch, Hà Nội.

Tôi muốn đề cập đến bức tượng của phi công Hải Quân Hoa Kỳ, John Sidney McCain III.

Căn cứ vào hình ảnh, hồi ký của ông McCain cũng như tin tức các báo thời Việt Nam Cộng Hòa (V.N.C.H.) và của vài ký giả Hoa Kỳ mà tôi đã đọc thì:

1) Ông McCain – sau khi được người Hà Nội vớt lên từ hồ Trúc Bạch, Hà Nội – bị gãy chân phải.

2) Hai tay của ông McCain cũng bị gãy; tay phải bị gãy 03 chỗ. Cho đến sau này khi về Mỹ, ông McCain cũng vẫn không thể đưa cao hai tay lên quá đầu! Nghĩa là hai tay của ông McCain không thể cử động bình thường.

Tình trạng thể chất như vậy thì làm thế nào, ngay sau khi được vớt lên từ hồ Trúc Bạch, ông McCain có thể quỳ và – cũng trong tình trạng bị gãy hai tay – ông McCain lại có thể đưa hai tay khỏi đầu để hàng giặc?

Trong số quân nhân Hoa Kỳ bị c.s.V.N. cầm tù không phải ông McCain là sĩ quan mang cấp bậc cao nhất. Sĩ quan cao cấp nhất bị c.s.V.N. cầm tù là đại tá Bộ Binh Ben Purcell. Thế thì lý do gì c.s.V.N. lại đúc tượng ông McCain một cách dối trá và phản khoa học để hạ nhục ông ấy? Và bộ đồ bay của ông McCain lại được trưng bày tại Bảo Tàng nhà tù Hỏa Lò mà người c.s.V.N. lại không thực hiện những điều như vậy đối với đại tá Bộ Binh Ben Purcell?

Lý do là tự ty mặc cảm! Người c.s.V.N. lúc nào cũng bị người dân miền Nam lên án là đoàn quân khát máu, lũ người không có đạo đức, vô học, thiếu văn hóa; vì vậy, người c.s.V.N. thường “thôi phòng” những sự kiện phi lý và phản khoa học như đồng chí A, B, C, v.v... lái máy bay, núp trong đám mây, chờ. Khi máy bay Mỹ đến thì đồng chí này cho máy bay từ đám mây bay ra, bắn hạ máy bay Mỹ!

Khi biết tù nhân John Sidney McCain III là con của Tướng Hải Quân Hoa Kỳ, John S. McCain Jr. và cũng là cháu nội của vị tướng Hải Quân Hoa Kỳ, John S. McCain Sr., thì người c.s.V.N. mừng lắm! Thế là người c.s.V.N. đúc ngay bức tượng với hành động đầu hàng của ông McCain để chứng minh rằng người c.s.V.N. tài giỏi. Máy bay con cháu của Tướng Mỹ mà ta cũng bắn hạ!

Muốn biết người c.s.V.N. tài giỏi như thế nào trong sự kiện bắn hạ chiếc phản lực do phi công McCain lái, kính mời độc giả đọc bản tin sau đây:

Theo bản tin của BBC, trên website TVVN.org, ngày Aug-28-18, tựa là Sĩ Quan Liên Xô Nói Đã Bắn Hạ McCain Tại Hà Nội, thì: “...*Theo báo Nga, ông*

Yury Trushyekin, năm nay 70 tuổi, không có nhiều cảm tình cho cựu phi công McCain. Dù tin tức về các quân nhân Nga tham chiến tại Việt Nam mới chỉ được nói đến gần đây, cuộc phỏng vấn của ông Trushyekin nhắc lại vai trò của Liên Xô trong cuộc chiến Việt Nam....Theo tin của RIA Novosti hôm 17/11, ông Yury Trushyekin nay nói: ‘Thật tốt vì ông ta (McCain) đã không lên làm tổng thống. Ngay cả khi bị giam ông ta nói rất căm thù người Nga và biết hỏa tiễn của chúng tôi đã bắn rơi ông ta’... Dù Liên Xô, sau này không chính thức thừa nhận có quân tham chiến ở Việt Nam trong thập niên 60 và 70, ông Trushyekin, hiện ở trong một bệnh viện ở St. Petersburg không hề che dấu hoạt động của mình hồi tại Việt Nam: “Tôi đến Việt Nam vào thời gian có các đơn vị hỗn hợp với người Việt”. Ông nói đơn vị tên lửa phòng không của ông đã bắn rơi phi cơ của ông McCain. “Chúng tôi đã chuẩn bị rút khi còi báo động rú lên. Hai chiếc F-4 Con Ma của Mỹ bay đến. Giàn hỏa tiễn sáu quả của chúng tôi chỉ có hai. Phía Việt Nam bắn trước nhưng trượt... chúng tôi bắn vào chiếc phi cơ bay qua phía trên cầu và trúng vào nó”...Theo lời kể của Trushyekin thì ông ta không những chỉ có mặt lúc bắt McCain mà ông ta còn lấy được cả tấm thẻ bài của ông McCain, đem về Liên Xô...

(mời xem link này: <https://www.tvvn.org/si-quan-lien-xo-noi-da-ban-ha-mccain-ta%CC%A3i-ha-noi-bbc/>)

Sau khi bản tin của BBC được “tung” ra thì website mang tên VTC News “phản pháo” và hoàn toàn phủ nhận lời của sĩ quan Nga Yury Trushyekin. Điều lừa gạt rất trẻ con là bản tin trên VTC News ghi ngày sớm hơn bản tin của BBC một ngày! Ai muốn đọc bài biện luận ngây ngô, ngờ nghệch của người c.s.V.N. phủ nhận lời của nhân chứng sống người Nga – Yury Trushyekin – mời đọc bài của Phan Việt Hùng do Nguyễn Tiến ghi, tại link này:

(<https://vtc.vn/su-that-dang-sau-cau-chuyen-sy-quan-lien-xo-ban-ha-john-mccain-d422879.html>)

Riêng tôi – vì đã hiểu rõ c.s.V.N. – tôi không muốn trích những lời chạy tội một cách ấu trĩ của người c.s.V.N. vào bài này để khỏi phí thì giờ của độc giả và của tôi.

Đảng và người c.s.V.N. đã rất tài giỏi tạo dựng nên “chính sách phủ nhận để chạy tội” kể từ ngày ông Hồ Chí Minh du nhập vào Việt Nam lý thuyết cộng sản.

Đảng và người c.s.V.N. lúc nào cũng võ ngược tự xưng rằng “ta chiến thắng hai kẻ thù sùng sỏ nhất thế giới là Pháp và Mỹ”. Rồi cũng chính người c.s.V.N. tự phủ nhận rằng không có “tấm máu” sau ngày 30-04-1975; đất nước thống nhất rồi, không có người Việt Nam nào bỏ nước ra đi nữa, v.v...

Người c.s.V.N. đã dùng mọi thủ đoạn để hạ nhục nước Mỹ và người Mỹ – qua hình ảnh của ông McCain – cũng như người c.s.V.N. đã cố tình hạ nhục Quân Lực V.N.C.H. bằng cách gán cho Quân Lực V.N.C.H. danh từ Lính Đánh Thuê.

Nay, để xác định sự thật về nước Mỹ và ông McCain thì có câu nói tuyệt vời của cô Meghan McCain – con gái của ông McCain – phát biểu hôm tang lễ của ông

McCain: "*The America of John McCain has no need to be made great again because America was always great*".

Và, để nói lên sự thật về chính thể V.N.C.H. cũng như về Quân Lực V.N.C.H., tôi xin trích câu nói của ông McCain – một nhân vật quân sự và chính trị có tầm cỡ quốc tế – đã phát biểu với nhà báo tại Việt Nam như thế này: "*I think the wrong guys won. I think that they lost millions of their best people who left by boat, thousands by execution and hundreds of thousands to re-education camps.*" (1)

ĐIỆP MỸ LINH

<https://www.diepmylinh.com/>

(1) Nguyên văn từ hoangsaparacels.blogspot: Chatting casually with reporters while touring Ho Chi Minh City, McCain (R-Ariz.) said: "*I think the wrong guys won. I think that they lost millions of their best people who left by boat, thousands by execution and hundreds of thousands to re-education camps.*"

Đọc thêm những sáng tác khác của Điệp Mỹ Linh tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/diepmylinh.html> (<--bấm vào)

www.vietnamvanhien.org

